

**Veliki svet malih
pernatih živali
v Tivoliju**

PANORAMA 22

**Eko dan
v Kanalu za
stare in mlade**

TRIP 18

**Najstarejši
»kos« iz zlata
na Slovenskem**

KULTURA 19

Po kolesarski stezi ob drugi najdaljši evropski reki

Trip Kolesarjenje ob Donavi – Pot je ravna, ne glede na to, v katero smer jo uberete

Donavska zanka v kraju Schlögen ni le čudovita na pogled, je tudi primerna za začetek kolesarske avanture. FOTOGRAFIJE MITJA FELC

Nekaj sto kilometrov dolga kolesarska tura se sliši precejšen zalogaj še za vsega hudega vajene rekreativne bicikliste, kaj šele za takšne, ki poganjanja pedalov niso vajeni. A kolesarjenje ob Donavi zlahka premeta vsak. Čeprav izberete pot proti rečnemu toku, ne boste nabrali prav veliko višinske razlike.

MITJA FELC

Donavo, drugo najdaljšo evropsko reko, opevajo številne pesmi in verzi, v daljni preteklosti pa je veljala za edino potovalno pot kraljev in carjev. Danes se ob njej vije čudovita kolesarska steza, ki ji ni para daleč naokoli. Od bavarskega mesta Passau do avstrijske prestolnice lahko zgolj uživata ob dobrih 300 kilometrih kolesarjenja. Popotovanje ob Donavi bo res nepozabno, predvsem ker Avstrijci še kako dobro vedo, kako je treba poskrbeti za kolesarske turiste.

Za telebane

Kolesarjenje je vse bolj priljubljen rekreativni šport, a če se še malo

dotaknemo temnejše plati, so kolesarji zato postali (vsaj v Sloveniji) eni najranjlivejših udeležencev v prometu. Seveda, ko je pa treba za kondicijo skrbeti na prometnih cestah. Več sreče imajo naši severni sosedje, saj so tam – če malo pretiravamo – kolesarske poti zagotovljene z ustavo. Vsaj tako se zdi. Marsikdo zastržiže za ušesi, ko sliši, da smo ves čas ob Donavi kolesarili po urejeni asfaltirani poti, rezervirani samo za nas, stran od nevarnih cest.

Čeprav si v turističnih agencijah in hotelih lahko naberete kup oglasnega materiala in zemljevidov kolesarskih cest, vam ti bolj služijo za dodatno izobraževanje, saj so poti tako dobro označene, da bi se težko izgubil še človek, ki je povsem brez smisla za orientacijo. Tudi beljenje glave, ali kolesariti s tokom ali proti njemu, je brez pomena. Kot rečeno, pot je ravna, ne glede na to, v katero smer jo uberete. Na celotni trasi med Passaoum in Dunajem je namreč le kakšnih 300 metrov višinske razlike.

Kje začeti, bi težko svetovali, saj je to odvisno predvsem od časa, volje posameznika in reči, ki si jih želite pogledati. Na posameznih etapah – te preprosto prilagodite

vašim željam – se cesta vije mimo naravnih in kulturnozgodovinskih znamenitosti. Kakšen del poti brez težav tudi »goljufate« in se vkrcate na eno številnih ladij, ki vozijo po kalni in mogočni reki.

Ljubitelji samostanov in romarskih poti bodo vrhunec potovanja gotovo doživeli med Linzem in Greinom.

Na izposojenem ali svojem kolesu

Mi smo na izposojene trekking bicikle sedli pri donavski zanki v kraju Schlögen v Gornji Avstriji. Menda gre za edini – čeprav ni edini, je pa gotovo edinstven – takšen rečni ovinek, kjer se rečni tok za kratek čas obrne v nasprotno smer na 2870 kilometrov dolgi poti Donave. V Schlögnu se kakšne pol ure hoda v ne ravno strm klanec gotovo obrestuje, ko se zazrete v dolino.

Od zanke do Linza greste mimo treh hidroelektrarn, ogromnih, kajpak, vse pa imajo zapornice za ladje, ki jih je tukaj – tako tovarnih kot potniških – precej več kot v zgornjem toku reke. Za manjšo popestritev donavske avanture lahko ponekod s trajektom ali na kakšni od elektarn prečkate reko

ter tu in tam zamenjate breg. Kolesarske poti se namreč ponekod vijejo na obeh rečnih bregovih.

Po slabih 60 kilometrih vrtenja pedalov smo prišli v Linz, glavno mesto avstrijske zvezne dežele Gornje Avstrije, ki je nekdanji spominjal na naše Jesenice, zdaj pa ponuja še marsikaj drugega kot zgolj jeklarsko industrijo. Roko na srce, mesto je tako urejeno, da še okolica jeklarske Voestalpine skorajda bolj spominja na kakšen botanični vrt kot na težkometalno industrijsko območje.

Kar je letos Maribor, je bil Linz leta 2009, in sicer evropska prestolnica kulture. Na ta laskavi naziv so se še kako dobro pripravili, »posledice« pa bodo gledale tudi prihodnje generacije. Mesto so namreč še dodatno posodobili in ga za obiskovalce naredili precej atraktivno. Ars Electronica Center, muzej in raziskovalni objekt na severnem bregu Donave, je pomemben svetovni center za nove umetnosti medijev, kjer se med drugim na svojevrsten način spustite v drobovje (predvsem temnejšo plat) socialnega omrežja Facebook. Od realnosti pa tam skočite še v fikcijo, saj se ob 3D-predstavitvi *Deep space* popeljete

Kakšen del poti brez težav tudi »goljufate« in se vkrcate na eno številnih ladij, ki vozijo po kalni in mogočni reki.

med planete in galaksije. Res vredno ogleda.

Kjer se tehnologija in zgodovina zlijeta v eno

Lastniki ipadov lahko uprizorijo diskoteko na prostem, saj s pomočjo sodobne tehnologije stavbo Ars Electronic Centra pripravijo, da se bo svetila v ritmu izbrane glasbe. Ponoči na poseben sprejemnik naslonite ipad, izberete glasbo, osvetljena stavba pa bo »poplesovala« v izbranih ritmih. Staro mestno jedro očara s pomembnimi renesančnimi zgradbami, za potrebe evropske prestolnice kulture pa so mesto še moderno nališpali. Sicer pa boste na sprehodu skozi Linz spoznali, kako lepo gresta z roko v roki sodobna tehnologija in zgodovina.

Če si boste ob kulturnem razvajanju ob Donavi zaželeli svetovno znane sladice, vam le zaradi tega ne bo treba vse do Dunaja, saj imajo tudi v Linzu tovrstne dobrote.

Marsikaterim brbončicam linška torta bolj sede kot »saheraca«, pa še k pivu se bolje poda, če smo iskreni. Linška torta velja za najstarejšo na svetu, recept zanjo pa je star kakšnih 350 let.

V smeri iz Linza proti Dunaju le skrenite malo s poti, do kraja Sankt Florian, natanko 27 kilometrov od središča Linza je oddaljen. Prvi dokumenti, ki omenjajo tamkajšnji avguštinski baročni dragulj, segajo v leto 819. Skok v zgodovino samostana, ki vas vodi čez marmorno dvorano, starinsko knjižnico, kjer imajo 150.000 knjig, 13 soban z originalnim baročnim pohištvom in tamkajšnje cerkvijo, je več kot priporočljiv.

S predhodno najavo ali z malo sreče boste v samostanu slišali slovensko besedo. Pred šestimi leti je namreč Radovljčan Janez Ravnik ob obisku začutil, da pripada tamkajšnji avguštinski skupnosti, ki živi v samostanu svetega Florjana, pri nas znanega kot zaščitnika gasilcev. Zdej v Linzu študira teologijo, povsem pa je naštudiral zgodovino in legende samostana, kar z veseljem prenaša obiskovalcem. Njegova razgledanost in odprtost do drugače mislečih presenetli marsikoga. Nas je povsem očaral.

POVEZANE VSEBINE [...]

delo.si/trip

Pot je ravna, ne glede na to, ali vrtite pedala v smeri rečnega toka ali proti njemu.

Zdi se, da so v Avstriji kolesarske poti zagotovljene z ustavo ...